

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quæ in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus II. Quæ commoda Rei habeat ex asylo Ecclesiastico?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

bent Rei criminis: Sed etiam *Rei ex contractu*, vel *causa civili*, ut juxta legem civilem, quam hic Canon allegat, & approbat, fiat interpretatio; præsertim cum alii etiam canones universaliter loquantur de *Reis* confugientibus ad Ecclesiam. Idque procedit etiam in debitore publicorum tributorum, non obstante Auth. de mandat. Princip. §. *Neque autem* vers. *publicorum autem tributorum* c. 7. coll. 3. quippe, quæ adversatur immunitati Ecclesiæ per Canones concessa; subjungit tamen, à tradita doctrina excipi in Constitut. Gregorii XIV, *fraudentos*, sicut & illos, qui cum bonis suis fugiunt ad Ecclesiam, ea secum deferendo, vel aliàs abscondere, in fraudem creditorum; hi enim non gaudent immunitate Ecclesiæ: Sed extrahi possunt, ut notat Gutier. *pract. qq. lib. 1. q. 1. n. 13.* Sic ille: sed hæc exceptio in Constitut. Gregorii XIV. non reperitur, prout videri potest à n. 3707. ubi eam ex toto retulimus.

ARTICULUS II.

Quæ commoda Rei habeant ex asilo Ecclesiastico?

3777 **R**esp. principalem effectum esse, quòd Reus criminis, non excepti, per vim extrahi non possit licite de loco sacro; c. *Reum* 17. q. 4. ibi: *Reum ad Ecclesiam confugientem nemo abstrahere audeat; neq; inde donare ad pœnam, vel ad mortem: Ut honor DEI & Sanctorum ejus conservetur: Sed Rectores Ecclesiarum pacem & vitam, ac membra ejus obtinere studeant: Tamen legitime componat, quod iniique fecit, & si contra hoc veniretur, non tantum Ecclesiam, sed ipsum etiam Reum agere posse, ut restituatur sue libertati, qua injuste privatus est;* Hoc enim exigit jus eorum, injuste læsum per ejusmodi extractionem violentam, nam de hac loquitur c. *Inter alia*. 6. h. t. ubi Innocentius III. Regi Scotiæ scribens: *Tuis questionibus*, inquit: *respondentes, juxta sacrorum statuta Canonum, & traditiones legum civilium, ita duximus distinguendum: Quod fugiens ad Ecclesiam, aut liber, aut servus existit. Si liber?* quantumcunque gravia male-

ficia perpetraverit, non est violenter ab Ecclesia extrahendus, nec inde damnari debet ad mortem, vel ad pœnam, sed Rectores Ecclesiarum sibi obtinere debent membra, & vitam: Ex quo deducitur, hanc immunitatem sacri loci non lædi, si Reus, sponte, vel alio modo, illectus exiret de loco sacro, & caperetur, quod intellige, si non intercessit dolus eum educentis; nam *dolus* in hac re habetur pro *vi*, ut tradit Azor. p. 2. l. 8. q. 14. & alii: Ubi nota, quòd in dicto c. *Reum*, aliàs legebatur non *donare*, sed *damnare*; esse tamen emendatum, annotat ibid. gloss. V. *Donare*, & hoc iterum repositum, ut notatur, quòd ejusmodi Reum non liceat *inde*, nimirum de loco sacro *donare*; hoc est *tradere*.

Prædictam regulam limitat Pithing 3771 h. t. n. 43. dicens: Limitatur autem 1. quod dictum est, de non extrahendo per vim Reo ex Ecclesia, primò, quòd *Judex secularis*, in casibus à jure exceptis, in quibus non habet locum immunitas, *potest Reum confugientem ad Ecclesiam per vim, etiam propria auctoritate, & sine consensu, ac licentia Episcopi, vel alterius Prelati, aut Rectoris Ecclesiæ extrahere, neque ex eo violatur immunitas Ecclesiastica*; quia jus ipsum dat talem facultatem, adeoque non est necessarium, illam ab homine petere, vel obtinere, & cum Ecclesia tunc fugientes ad loca sacra non turetur, nec tutari velit c. *ut. h. t.* nulla fit ei injuria. Verùm hoc videtur admitti non posse, cum in Constitutione Gregorii XIV. contrarium statutum sit, ut constat ex dict. n. 3712. propter quod ipse, dictum n. 43. restringit in n. 45. solum ad casum loci, quo constitutio Gregorii XIV. recepta non est.

Si quæras, an non tantum in casu criminis *excepti*, sed etiam *non excepti* Reus per Judicem secularem, ex justa causa per vim extrahi possit ab Ecclesia, sine violatione immunitatis Ecclesiæ, datâ prius à Judice idoneâ cautione vel saltem juratoriâ, de impunitate delinquentis, quoad vitam, & membra, & omnem pœnam corporalem? affirmativam sequitur Sylvester V. *Immunitas*. 3. q. 4. Pithing h. t. n. 44. qui probat 1. ex

ex c. *Id constituimus* 17. q. 4. Deinde ratione; quia, licet talis Judex inferat vim persona Rei: Non tamen facit vim Ecclesie, cui directè hoc privilegium immunitatis concessum est, non delinquentibus; ergo potest hæc facultas dari Judici seculari ab Ecclesia, eaque concessa, is non peccat, extrahendo Reum: Nec tenetur Ecclesia, Rei consensum requirere, aut expectare, si iudicet, expedire, vel prudenter censeat, nullam inde injuriam, aut damnum Reo timeri posse.

3780 Videtur tamen. 1. Superiorem Ecclesiasticum, qui non sit Episcopus, non posse censuræ in talem extractionem, etiam datâ per Judicem secularem ejusmodi cautione, saltem post constitutionem Gregorii XIV. §. *Voluntus*, de quo n. 3712. nam etsi de hoc aliquid insinuetur in c. *Inter alia*; jure tamen novo, & hodie, vi dictæ constitutionis, etiam in criminibus exceptis, talis extractio interdicta est *sine expressa licentia Episcopi, vel ejus officialis, & interventu personæ Ecclesiasticæ ab eo Auctoritatem habentis*. Ad probat. ex ratione petitam 2. si extractio in dato casu fieret, etiam datâ cautione, eam adhuc & Reo, & Ecclesie, fore *injuriousam*; quia consensus, & cautio, non præstat, quod jus Ecclesie, consequenter libertas Rei, non obviet, omnis dictis circumstantiis, licentiæ Episcopi, &c. quia tantum pro isto casu negatur asyllum Reis, *si crimen sit exceptum*? 2. Quia extrahere *propter crimen non exceptum*, etiam datâ cautione, est contra formam à Gregorio XIV. præscriptam, quam *unam, & duntaxat* observandam, statuit, & extra casus ibid. exceptos, nullam Reorum de loco sacro extractionem fieri debere, aut jure posse.

3781 Ex hoc etiam patet, responsio ad c. *Id constituimus* 36. caus. 17. q. 4. nam licet ibi dicatur observandum, quod Ecclesiastici canones decreverunt, & lex Romana constituit, ut ab Ecclesie atriis, vel domo Episcopi Reos abstrahere omnino non liceat: Sed nec alteri consignare, nisi ad Evangelia datis Sacramentis de morte, & debilitate, & omni pœnarum genere sint securi: Ita ut ei, cui Reus fuerit criminofus, de satisfactio

Tom. III.

ctioe conveniat; ex quo per sensum contrarium videtur sequi, *licere tales Reos de loco sacro abstrahere, ad Evangelia datis Sacramentis, seu cautione de securitate pœnarum*: Contrarium tamen hodie tenendum esse, constat ex constitutione Gregorii XIV. ut dictum est n. præced.

Alter effectus Asyli Ecclesiastici est, quod Reo criminis non excepti intra locum Asyli Ecclesiastici nulla licite possit violentia inferri, v. g. vinculis constringi, carcerari &c. à Magistratu Laico, ut inde extrahatur, eique, causâ necessitatis natura liceat egredi ad 30. passus, juxta 17. q. 4. c. *diffinivit* 35. ibi: diffinivit Sanctum Concilium, ut nullus audeat confugientes ad Ecclesiam, vel residentes inde abstrahere, aut quodcumque nobilitatis, vel damni, seu spoli, residentibus in loco sancto inferre: sed esse potius his ipsis, qui Ecclesias petunt, per omnia licitum, in triginta passibus ab Ecclesia januis progredi, in quibus triginta passibus uniuscujusque Ecclesie in toto circuitu reverentia defendantur: sic tamen, ut hi, qui ad eam confugiunt in extraneis, vel longè separatis ab Ecclesia domibus, nullo modo abscedant: sed in hoc triginta passuum numero absque domorum extraneorum receptaculo progrediendi aditum obrinebunt; *qualiter ad requisitæ naturæ usum debitis exeant locis, & nullo teneantur eventu necessitudinis, qui Dominicis se defendendos commiserint claustris. Si quis autem hoc decretum tentaverit violare, & Ecclesiasticæ excommunicationi subjaceat, & severitatis regie feriatur sententia.*

Idem etiam habetur L. *in presenti*. 6. C. *de his*, qui ad Eccles. confug. ibi: *presenti lege decernimus per omnia loca valitura (excepta hac urbe regia) in qua nos divinitate propitia dogentes, quoties usus exegerit, invocati, singulis causis, atque personis present antea constituta præstamus, nullos penitus, cujuscunque conditionis sint, de sacrosanctis Ecclesiis Orthodoxæ fidei expelli, aut trahi, vel protrahi confugas; nec pro his venerabiles Episcopos, vel Religiosos œconomos exigi, quæ ab ipsis debeantur: his, qui hoc moliri, aut facere, aut*

Tit. II. 2

nuda

nuda saltem cognitione, atque tractatu ausi fuerint tentare, capitali, & ultimi supplicii animadversione plectendis. Ex his ergo locis, eorumque finibus, quos anteriorum legum præscripta sanxerunt, nullos expelli aut ejici aliquando patimur: *nec in ipsis Ecclesiis reverendis ita quemquam detineri, atque constringi, ut ei aliquid aut vidualium rerum, aut vestis negetur; aut requies:* Sed, si quidem ipsi refuga appareant in Ecclesia publicè, & se in sacris locis offerant quærentibus conveniendos: ipsis, servata locis reverentia, judicium, quibus subjacent, sententiis moneantur, responsum daturi, quale sibi quisque per spexerit convenire.

3783 Tertius est, quòd eo tempore, quo Reus criminis est in loco asyli Ecclesiastici, non possit per sententiam Judicis condemnari ad pœnam corporalem; constat ex c. *Reum*, c. *Id. constitutumus*: in his enim textus accipiendus de sententia, non de executione sententiæ; cum aliunde fieri hæc intra Ecclesiam, Reum pœnâ corporali afficiendo, omnino illicitum sit, per c. *Cum Ecclesia*. 5. h. e. ibi: *cum Ecclesia Dei, secundum Evangelicam veritatem, domus orationis esse debeat, non spelunca latronum, aut sanguinis forum: Seculares Judices causas, ubi de sanguinis effusione & corporali pœna agitur, in Ecclesiis, vel cœmeteriis agitare, sub interminatione anathematis prohibemus: absurdum enim est, & crudele, ibi judicium sanguinis exerceri, ubi est tutela refugii constituta.*

3784 Quartus est, quòd Magistratus secularis non possit impedire, vel prohibere, quo minus deferantur ad Reum vitæ necessaria; ut habetur cit. L. *Presenti* in n. 3782. quintus est, quòd Reus privari per vim non possit rebus suis, quas secum detulit ad Ecclesiam, vel Monasterium, ad quod tanquam asylum confugit; constat ex c. *sicut*, ibi: *aut personam hominis, vel bona ejus inde subtraxerit, &c. deservit*; vel damni, vel spoli, dixi *rebus suis*, nam, si res alienas injustè detinens, easdem secum detulit ad Ecclesiam, censet Pirhing h. t. n. 49. illi per vim auferri posse; causam reddit: quia eas deferendo, vel retinendo delinquit in Ecclesia, vel delictum

continuat, ideoque quoad illas res immunitate non gaudet, quamvis ipsa persona, ob eam causam, vi extrahi non debeat. Idque sumitur ex c. *de raptoribus* 33. cap. 36. q. 1. ubi habetur; ut, si quis foeminam secum ad Ecclesiam rapuit, ea ipsi auferri debeat, quamvis ipse per vim non sit extrahendus. Similiter, si quis cum armis prohibitis fugiat ad Ecclesiam, illis spoliari potest; quia cum sit lege prohibitum talia arma habere, Ecclesia eum in hac re defendere non intendit.

Videtur tamen responsio ex data ratione (quòd propter hoc immunitate non gaudeat) non admittenda; nam licet etiam intra Ecclesiam injustè detinendo, ac etiam nolendo alienum restituere, & injustitiam continuet, non tamen propter hoc crimen Reus est criminis excepti in Constitutione Gregorii XIV. nec etiam hodie locus est dispositioni c. *inter alia*, (quòd ab Ecclesia non defendatur, qui peccat in Ecclesia, si sumatur pro quovis crimine commissò in Ecclesia, & spe immunitatis) quia hoc jure novo restrictum est ad solum homicidium, vel mutilationem in Ecclesia, vel cœmeterio commissam, ut dictum est à n. 3707. dixi, *ex data ratione* (quòd immunitate non gaudeat) dictam responsionem videri non admittendam; cœterum, cum cogi posse, ut injustè apud se detenta, reddat non videtur dubium.

Dubitari etiam potest, à quo consuetudine ad Ecclesiam Reo præstanda sint alimenta, dum in asylo esse cogitur securitatis causâ? Ad hoc respondet Abbas in c. *Inter alia* n. 28. h. e. Azor p. 2. l. 8. c. 9. q. 13. & alii, eum debere vivere suis modis, si habeat; vel labore manuum, aut artis exercitio, si quid per hoc in eo statu lucrari possit: secus Ecclesiam illi, tanquam pauperi, in ejusmodi necessitate teneri præstare alimenta, idque naturali lege charitatis erga proximum.

ARTICULUS III.

De pœnis ledentium localem immunitatem Ecclesiarum?

Cum prohibitio actuum, immunitatis Ecclesiarum contrariorum, sumatur